

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

§. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

Demon lo-
quitur per
ora muli-
um serpen-
tarum.
apo. 9. 2. 9

Sensus mo-
ralis.
Fumus for-
nacia in A-
po. 9. 2. 9
tuo intelle-
ctus.

per os vnius serpentis: ita nunc loquitur per ora virorum & mulierum le-
pentinariū, & carnaliū, vt simplicibus imponat. Cos p̄uocans ad prona
desideria explenda. Et hoc est quod S. Ioannes insinuauit, cū dixit: ita timē
que puteus Abyssi apertus fuit, & ascēdit fumus putei, sicut fumus fornacis thuris.
Et obscuratus est Sol, & aer de fumo putei: & de fumo putei exierūt locustae in terram.
& super capita earum tanquam corona similes auro: & facies earum tanquam facies
hominum. Et habebant capillos sicut capillos mulierum, & dentes earum sicut den-
tes leonum erant. Et habebant caudas similes scorpionum. Et quis hic fumus for-
naciae est, nisi intellectus caecitas, quae luxuria ignem comitatur; sed dicitur
quae homines vt, proprium damnum non aduertentes, decipiantur? Hoc
ciunt carnis concupiscentiae, per locustas significatae: quarum esca & nutrimentum
est viride terrae fecundum; carnis scilicet voluptates. Et interdum
melius decipiant, accipiunt facies hominis, adferentes rationes apparentes
interdum verò capillos induunt mulierum, blanditias scilicet, ac dolores
feminarum; interdum etiam ostendunt dentes leonum, vt metum, ac terrorem
incutiant, nisi ipsorum voris detur assensus: ac denique occulte
furtim cauda fertunt tanquam scorpiones, effundentes venena. cum
homo minimè attendit. Et hac ratione innumeras obtinent victorias; quae
per coronas similes auro, quas in capitibus gestant, significantur.

S. I.

a Pro. 7. 6.
Mulier in-
honesti.

SI CVPIS quandam ex his locustis valde ad viuum depictam cernere: tu
Squid Salomon dicat de inhonesta, quadam muliere. a *De fenestra*, in qua
domus mea per cancellos prospexi, & vidi oculis fidei, quomodo illa vecordis
iuuenem deciperet. Occurrit n. illi mulier ornata meretricio, preparata ad capi-
das animas, & apprehensam deosculatur iuuenē, & procaci vultu blanditur, in-
promittēs delicias & voluptates, eum q; ab incōmodis, quae imminere libere
timere poterat, securum faciens valde, piā ac religiosam sese ostendēs, ac ob-
secus: victimas pro tua salute vni, & hodie reddidi vota mea: idcirco egressa sum
occursum tuū, desiderans te videre. Actalia deniq; ei dixit, vt irretueris eū ma-
tis sermōibus, & blanditiis labiorū pertraxerū illū. Et statim miser eam sequens
quasi bos ductus ad victimā, & quasi agnus lasciuens, & ignorans quod ad vitium
stultus trahatur, donec transigat sagitta securi eius: velut si quis festinet ad laqueum
& nescit, quonā de periculo anima eius agitur. Hoc dixit Salomon, admirabili
ornans artificio vecordis illius iuuenis deceptionem. Nam primum eum
confert cum boue, qui ducitur ad victimam tardo gressu, quasi prauidens
se praetextu futuri sacrificij, duci ad macellum: & simul confert illi cum
agno lasciuente, exillente, & currente cum multis laetitiae indicijs, qui tamen
ad idem macellū festinat. Ac denique dicit esse tanquam auem quae volando
festinat, vt escā accipiat; & capitur laqueo à venatore, qui illū praeparauerat.

vt ipsam

ut ipsam capiens occidat, eaque postea nutriatur. Eosdē igitur gressus tenent
miseri homines, quos decipit luxuria. Nam initio bouino sequuntur gressu,
interdum sed raro in peccatum cadentes; & occasionem, specie quadam bo-
na & sancta querentes. Cum que deceptionem suam deprehendunt, adhuc
remanet affectus ad voluptatem: ad quam percipiendam magis quam antea
festinant, quamuis conscientia remoritur non desint, illos retrahentes: sed
tandem festinant & volant absque difficultate, & potius cum magno deside-
rio escam illam sumendi sensualiū deliciarum, in quibus inferni venator la-
tentem posuit laqueum incorrigibilitatis, quo illos omnino capit, ac deuo-
rat. Et maledicta locusta, quæ prius hominis faciē, & mulieris capillos osten-
derat, finem imponit induens caudam scorpionis: quæ suo veneno occidit
absq; vilo remedio. Tantamq; edit stragem, vt Salomon addat: *b fortissimos*
quosq; interfectos ab ea, scilicet luxuria. Tanta enim est astutia eius ac feritas, vt
nisi lux & sanor cœlestis adsit illā reprimens: non sit sapientia vlla humana,
quam ipsa non decipiat; neq; fortitudo, quam non vincat; neque sanctitas,
quam non projiciat in terram. Quis sapientior ipso Salomone hanc parabo-
lam proponēte; & quis Sambilone fortior? aut quis sanctior Dauide, suo tē-
pore? hos autem tres (ait S. Hieronymus) prostrauit luxuria: vt lapsus viro-
rum adeo insignium in scientia, fortitudine, & sanctitate, admonitio sit reli-
quorum, vt periculū fugiant: nisi cum tanto suo incommodo perire velint.

Quod si huiusmodi viros aperta facie aggressa ita prostrauit: quam stra-
gem edet si tecto vultu, & quasi latuato ne agnoscat, aliquos inuadat? ma-
ledictus enim e *Leuitico* cum de hoc vitio tentat & aggreditur aliquos ex
electionibus, qui sunt *deus eius electus*, vultum suum aliqua ex quatuor lar-
uis tegere solet, vt familiaritatem virorum & feminarum faciat, in qua su-
os laqueos occultet. *Prima* est titulus & pretextus religionis, quo impellit ad
familiariter agendum cum personis, quæ præferunt sanctitatem: siue id fiat
in carum, siue in nostram vilitatē: nam illis non attendentibus, spiritualementem
amorem conuertit in carnalem: ita vt e *qui spiritu inceperunt, carne consumantur.*
Secunda larua est pretextus & titulus necessitatis aut pietatis: fingit enim
obligationes rerum piarum & vrgentium: vt ex conuersatione necessaria
transeat ad prophanam; & pallio necessitatis tegatur carnalitas. *Tertia* est
titulus cognationis: persuadet enim non subesse periculum, vbi ipsa natura o-
stium occlusit vitio: & cognatio adeo propinqua remouet suspicionem, pu-
gnamque efficit securam. *Quarta* est, qua fingit falsam securitatem, quasi ob
senectutem aut *longam castitatis experientiam*, aut ob generis nobilitatē, & of-
ficij authoritatem non sit periculum lapsus in luxuriam; aut ob similes alias
causas quæ tanquam ymbra quædam sunt apparentis virtutis, quæ ymbra
suffulciunt astuti Behemoth: de quo dicitur: *sub umbra dormit in secreto ca-*

Luxuria
fortissimos
enecat.
b Pra. 7. 26.

Prostratis
sapientissi-
mos & for-
tissimos.

In Regulis
Monach. c.
de Castitate.
Plurimos
occulte
prostratis.
c. Job 3. 8.
d. Hab. 1. 16.
Quatuor
larua luxu-
ria.

1.
Pretextus
religionis.
c. Galat. 3. 3.

2.
Pretextus
necessitatis.

3.
Titulus co-
gnationis.

4.
Falsa secu-
ritatis ima-
ginatio.

lami, t. Job, 40, 16

lami, & in locis humentibus: requiescit enim in animabus deliciosis, & sensibus delitijs deditis: quas umbris tegit virtutum simulatorum; eas que spoliis vero lumine, quo fuissent amplius manifestanda.

Ad Hæc omnia incommoda præuenienda, nullum aliud medium sapiens efficacius adinuenit, quam associari sibi diuinam sapientiam, & non quam à latere suo repellere veram prudentiam, *g sed sapientia dicere: mea es: & prudentiam vocare amicam fidelissimam.* Hæc est quæ laruam repellit uet Leuiatham, ut eius fœditas appareat. Hæc Behemoth umbras illustrat quibus cautissimè fugit. Hæc viros sanctos efficit *h prudentes sicut serpentes:* æquè astuti sunt ad fraudes dæmonum detegendas: atque ipsi sunt ad obtrudendas, iuxta illud Dauidis: *i super inimicos meos prudentem me fecisti custodiam mandata tua.* statim autem ac tales fraudes deprehendunt: eas fugiunt non passu bouino, nec saltationibus agnorum, aut ceruorum: sed celeritate plus quam auium. *k Eorum enim oculi sunt quasi columbarum super riuos aquarum,* diuinarum scilicet Scripturarum: in quibus umbras uident animarum rapacium, à quibus celerrimè fugiunt; nam in hoc genere uitorum, fugere est vincere: quod insinuauit S. Apostolus, dicens: *l fugite fornicationem.* Hæc cœlesti prudentia ostia sunt documenta illa & consilia saluberrima, quæ sancti sunt amplexi ad suam conseruandam castitatem: quæ & scripta querunt ad nostram instructionem. Quorum hic summam quandam facimus pro ijs, qui perfectiùs eam colunt, siue tæculares, siue Ecclesiastici, & Religiosi: ut quisque illud sibi sumat, quod iuxta suum statum ad se spectabile

§. 2.

P R I M V M documentum est, non habitare in eadem domo cum femina, cum qua sit occasio aliquid contra honestatem admittendi, quocumque existente titulo ex prætextu ex quatuor prædictis. Memento (ait Hieronymus) quòd vna femina ex paradiso expulerit eum, quem Deus in ipso collocauerat: quare meritò timeas: si tali sociæ incautè cohabitares, ne tibi sit occasio discedendi ex paradiso Religionis, & ipsius Ecclesiæ ac proinde gloriæ paradisi amittendi. Quamobrè se uero sancti Gregorij Papa decretò prohibitum est Sacerdotibus, cum feminis habitare nisi cum ijs, quas antiqui Nicæni concilij Canones permittunt: quales sunt mater, amita, germana soror. cum quibus nec malæ suspiciones, nec temptationum pericula esse possunt. Melius tamen, inquit, facient, si etiam à raliore se cohabitatione contineant. Nam legitur, quod beatus Augustinus nec cum sorore habitare consensit, dicens: quæ cum sorore mea sunt, sorores meæ non sunt. Docti ergo uiri cautela, magna nobis debet esse instructio. Nam incauta præsumptionis est, quod fortis pauet, minus validum non timere. Sapienter enim illicita superat, qui didicerit etiam non uti concessis. Et de

quodam

g Pro. 7. 4.
Diuina sapientia medium contra has laruas.

h Mar. 10. 16
i Ps. 118. 94.

k Can. 5. 12

Hoc vitium fugere vincere est.

l 1. Cor. 6. 18

1.
Non cohabitandum femina.
In Reg. c. de Castitate.

c. oportet. d. 81.
S. Greg prohibuit cleris cohabitationem seminarum.
Lib. 7. ep. 39
Refertur c.
Legitur. d. 82.